L'oportunitat d'obrir forat

La complicada visita a Santo Domingo posa a prova la ratxa de quatre triomfs seguits que ha disparat el Girona a la Lliga

L'oportunitat d'obrir forat

Podria haver estat l'ocasió d'assaltar el lideratge, però el gol de Víctor Casadesús a poc menys d'un quart d'hora del final en el Llevant-Tenerife ho impedirà. Però en tot cas, el premi per al Girona en cas de victòria avui a Alcorcón no és gens menyspreable perquè al cap i a la fi, si l'objectiu és l'ascens directe, tant és quedar primer com segon, i l'important és allunyar els perseguidors. Sumar el cinquè triomf consecutiu situaria el Girona en la millor ratxa de la temporada, igualaria la seva històrica a Segona (amb Agné el curs 2010/11) i gràcies a l'empat del Getafe ahir a Elx (2-2), i en funció del resultat de l'Oviedo a Saragossa (caldria que no guanyés), es podria allunyar el tercer fins als 5 punts de diferència.

És clar que per arribar a aquest escenari idíl·lic primer cap imposar-se a Santo Domingo. I això, per molt que soni a tòpic, no serà gens fàcil. L'Alcorcón té problemes a la classificació perquè fora de casa pateix la síndrome Llagostera, aquella que la temporada passada va fer que els blaugrana no guanyessin cap partit com a visitants i que en la majoria de sortides fossin derrotes. Els madrilenys han sumat 17 punts de locals i només dos de visitants. A Santo Domingo només hi ha guanyat el Còrdova i abans de clavar-li cinc gols a l'Oviedo fa quinze dies, amb quatre dianes havien aconseguit quatre triomfs per la mínima (1-0).

Des de l'arribada al banqueta de Julio Velázquez a mitjans d'octubre per rellevar Cosmin Contra, l'Alcorcón ha disputat cinc partits com local -un de Copa del Rei davant de l'Espanyol (1-1)-, no n'ha perdut cap i comptabilitza els últims tres de la lliga per victòries davant Mirandés, Reus i Oviedo. A aquesta fortalesa a Santo Domingo és a la que es vol aferrar l'Alcorcón, que ha millorat molt el seu joc en les últimes setmanes amb les variants tàctiques introduïdes per Velázquez i l'aposta per jugadors com l'argentí Martín Luque per l'extrem esquerre o Pablo Pérez. Un altre dels jugadors fixos en l'esquema del conjunt madrileny és el saltenc Toribio.

El Girona ja sap el pa que s'hi dóna, a Santo Domingo, un estadi que generalment no se li ha donat gaire bé, tot i la victòria de fa dues temporades (1-2), i del valuós empat (1-1) en la primera eliminatòria del play-offdel curs 2012/13 amb Rubi d'entrenador. És clar que aquest cop l'equip hi arriba llançat, amb 16 punts guanyats dels últims 18 (victòries contra Numància, UCAM Múrcia, Lugo, Osca i Llevant, i empat amb el Tenerife), ha situat els blanc-i-vermells segons. Una posició que, alerta, en cap cas es pot perdre avui passi el que passi a Alcorcón. El Girona té assegurat acabar el 2016 en plaça d'ascens directe a Primera guanyant un dels dos partits que li resten, avui a Santo Domingo o dissabte que ve a l'estadi contra el Nàstic.

Pablo Machín tindrà la sensible baixa de Samuele Longo, sancionat, que s'afegeix a les ja conegudes de Juanpe, Carles Mas, Richy i Kiko Olivas. Borja i Coris, que han estat dubte fins a l'últim moment, formen part de la convocatòria de 19 homes. Els dos entrenadors van llançar-se floretes, com és habitual, en les seves compareixences previes de divendres. Velázquez va assegurar que els de Machín «són un dels equips més potents de la categoria i arribaran en una inèrcia molt positiva». Fa 15 dies l'Osca també semblava temible però el Girona s'hi va acabar imposant capgirant un 1-0.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/12/11/loportunitat-dobrir-forat/818756.html?utm_source=rss